

Min handstil är inte den som skapar de starkaste skrivna uttrycken eller intrycken, likväl är det handförläggarna den del av de verktyg som är alltså viktigare att hålla vid liv. Handstilen, det vill säga skrivandets mest fysiska uttryck, utsätts för ständig konkurrens från tangentbordet och färdigpaketterade typsnitt, där tangentbordet i alla dess former och konstruktioner tar ett allt fastare grepp.

Handens exklusiva muskel-samspel för precis finmotorik undermineras av ett för litet omfamnande av pennan, till exempel att ta anteckningar, skriva kypor och listor, fysiska brev eller vad helst som abstraheras med pennan i hand.

För att utmana min egen
tyvande förmåga har jag köpt
mig en reservörpenna. Syftet är
att bromsa den negativa konse-
kvensen av att inte använda
handens välbeklädda muskulatur
i tillräcklig omfattning. Steget
"tillbaka" till den klassiska
reservörpennan återuppväcker inte
bara förmågor utan ett flertal
starka känslor som följer av
att hålla i en fin penna och i
skrivandet där texten mjukt flyter
över det oskrivna bladet.